

en virkelig Hjælp, hvilket jeg derimod ikke tror kan skee gjennem denne § 11. Ja, for Deltagelsen finder jeg ikke Anledning til at sige Mere.

J. N. Hansen: Det forekommer mig, at den Modtagelse, som mit Lovforslag i det Hele har faaet, ikke kan Andet end af mig ansees for at være nogenlunde tilfredsstillende. Den ærede første Taler, der havde Ordet, efterat jeg første Gang havde udtalt mig, det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgrede (Bregendahl), udtalte sig saa velvillig om Lovforslaget, at jeg ikke kan Andet end lykønske os til, at vi have faaet ham her ned i Salen, for at han kan bidrage Betydeligt til, at jeg kan faae mit Lovforslag igjennem. Hvad han anførte om sin Betragtning af Fæstelovgivningen, vil jeg slet ikke sige Noget om idag; thi jeg vil saa nødig være mere uenig end nødvendig med det ærede Medlem i denne Sag, og da dette Spørgsmaal slet ikke ligger for, kan jeg ganske roligt lade det ligge. Naar jeg derfor nu vil sige et Par Ord om de enkelte Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde, saa er det ogsaa kun et Par Ord. Der er forskellige Bemærkninger, jeg slet ikke skal udtale mig om; det er egentlig kun et Par Steder, som jeg noget vil opholde mig ved. Det ærede Medlem meente, at jeg ikke havde Ret til at sige, at Lehnbesidderens Brug af Loven af 1792 § 11 var lovstridig, og den høitæredede Minister har heller ikke kunnet gaae ind paa denne Betragtning. Jeg kan ikke opgive den; jeg maa fastholde den. Derfor som der havde foreligget en Høiesteretsdom, hvad den ærede Minister gjorde opmærksom paa, at der dengang havde været Tale om, saa vilde Sagen stille sig ganske anderledes. Jeg beklager, at Regjeringen ikke lod det komme til en saadan Afgjørelse ved Domstolene, thi naar denne havde gaaet i Retning af, at Lehnbesidderen havde Ret til at bortforpagte, vilde Ingen have gjort nogen Indvending derimod; men jeg siger: det kan ikke beroe paa en hvilken som helst enkelt Ministers Skjøn, om en Forordning udvides udover de Grændser, som den competente Lovgivnings-

autoritet, da Loven udkom, erklærer at være dem, der vare tilføjede ved samme; skal der gives større Udstrækning i denne Frihed, maa den gives ved en ny Lov Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgrede anførte, at det ved Forordningen af 1792 ikke var forbudt Lehnbesidderne at benytte denne Fremgangsmaade, saa tror jeg, at jeg, skjøndt jeg ikke er Jurist, dog er i min gode Ret, naar jeg siger: naar en Fremgangsmaade er forbudt Enhver — og det var den her omhandlede før 1792, da var denne Overdragelsesmaade af Fæstegods forbudt alle dem, der eiede det — og der saa kommer en Forordning, som siger, at den maa benyttes, men den kun giver en vis Klasse af Borgere Ret til at benytte denne Overdragelsesmaade, saa ligger deri ligefrem, at det Forbud, der tidligere gjaldt Alle, vedbliver at være gjældende for dem, med Hensyn til hvilke Forordningen ingen Undtagelse gjør. Da det nu er klart, at de competente Autoriteter have erklæret, at Forordningen af 1792 § 11 slet ikke gjaldt for Lehnbesidderne, saa ligger heri ligefrem, at den Undtagelse, der skete, kun er for Andre. Overfor den Betragtning, som den høitæredede Minister gjorde gjældende, skal jeg bemærke, at hans Raisonnement med Hensyn til dette Punkt ogsaa brister. Han sagde, at da en Lehnbesidder vilde lade Sagen afgjøre ved Domstolene, havde Justitsministeren sagt, at det ikke behøvedes, thi han fortolkede nu Forordningen af 1792 § 11 paa den Maade, at ogsaa Lehnbesidderne havde denne Ret. Men det gjorde Justitsministeren ikke; han sagde aldeles ikke: jeg tror, at Lehnbesidderne have denne Ret ifølge Forordningen af 1792 § 11, men han støttede sin Beslutning, der indeholdt en Forandring i, hvad der lige til den Tid havde været anseet for rigtigt, derpaa, at der nylig var udkommen en Lov, som gav en større Myndighed i et andet Forhold. Han byggede altsaa ikke sin forandrede Betragtning paa den gjældende Forordning af 1792, men derpaa, at en anden Lov, der handlede om et heelt andet Forhold, havde givet Lehnbesidderne en større Ret end denne til at bortforpagte, og derfor meente han at kunne erkjende, at de